

ПОСЕТА МИНИСТРА РАСИМА ЉАЈИЋА КОШТУНИЋИМА

Чуда под Сувобором

Пре десетак дана у Коштунићима је боравио Расим Љајић, потпредседник Владе и министар трговине, туризма и телекомуникација. Под Сувобором су га дочекали честити људи овога краја срдечно. Такви су, не знају друкчије

Домаћин му је био генерал Јован Чековић, рођени Коштунићанин, али и председник Удружења домаћина Србије, и престоничке компаније „Јомил“ која се већ годинама труди да препороди овај крај и задржи младе и школоване на селу нудећи им посао и извесност. А, како им иде, ових дана не само да се не одлази, већ се све чешће и враћа, што је код нас обрнут процес оном што нас је као проклетство пратило деценијама, и због тога равно чуду. Та компанија успешно нас представља и у свету за најбољим што Србија нуди, што је за ову причу такође важно.

Генерал је министра дочекао у главном здању Туристичко-рекреативног центра „Момчило Чековић“, повише малог вештачког језера на Чемерници, усред етно села што се скрасило у прелепом кутку девичански чисте природе. Не без поноса, обавестили су министра да им сезона траје 365 дана и признали да је томе допринела акција Владе Србије, односно његовог министарства, да са такозваним ваучерима помогну нашим туристима и подстакну домаћи туризам. А, уз то, и да ће проширити смештајне капацитете за још стотинак места јер им је у плану и изградња модерног спа-центра са свим пратећим садржајима, те да са радовима почињу чим прибаве све потребне дозволе. А, ако држава помогне њихова настојања из фондова које је наменила

оваквим пројектима, биће јој захвални не само Коштунићани, већ и гости јер ће боравити овде, а не по прескупим светским одређиштима.

Добродошлица

Као што сте и сами могли да видите током пута овамо, ово је оаза недирнуте природе, чистог ваздуха и савршене лепоте, идеално место да човек одмори и душу и тело.

Можда је наша срећа што се Коштунићи налазе на обронцима Равне Горе, а послератна власт се није баш много трудила да развија овај крај тако да сада у кругу од 30 км нема ниједног фабричког димњака који би угрозио чистоту ове средине.

Увек сам сматрао да је све ово овде превише лепо да би остало пусто, и зато сам се са својим сардницима упустио у развој туризма и развој производње здраве хране. Тако смо новац који смо зарађивали по белом или боље рећи по црном свету, улагали овде. Желели смо да задржимо младе из овог краја, а то смо једино могли тако што ћемо им обезбедити посао.

Као резултат тог дугогодишњег улагања је све ово што ћете данас видети, као и чињеница да су Коштунићи постали изузетно интересантна туристичка дестинација и ми се ево већ ове године боримо да угостимо све туристе који желе да нас посете и бораве

Министар Љајић са домаћинима у Коштунићима

овде.

Захвални смо за ваучере и сматрамо да је тај програм много помогао свим домаћим туристичким радницима. Овако је звучала добродошлица домаћина Јована Чековића упућена уваженом госту.

Ако се ико запитало зашто су Коштунићи два пута добили „Туристички цвет“, због чега су 2011. године проглашени за шампионе туризма и освојили престижно међународно признање „Стваратељи столећа“, а за иницијативу у привредном стваралаштву... ето одговора.

Али на овоме се није стало. Да би повећали смештајне капацитете и проширили туристичку сезону на 365 дана, у еко селу у Коштунићима су направили идејни пројекат за СПА центар од око 3.500 м², смештајног капацитета за 100 гостију уз све пратеће садржаје (базен, сауне, турско купатило, итд.) и спремни су да започну градњу одмах након добијања потребних грађевинских дозвола

Друга прилика да изненаде, па и да задиве госта било је представљање фабрике хране „Грaб“, која се бави прерадом воћа и меда са овог простора и искључиво из домаће радиности, чиме су зашли у још један ресор

министра Љајића – у спољну и унутрашњу трговину. Јер, кад намире госте Туристичко-рекреативног центра, оно што претекне, а претекне много тога, износе „на пијаци“, и домаћу, и светску.

Похвалили су се и грађевинском делатношћу, али не само с етно селом изграђеним у најлепшем маниру нашег традиционалног неимарства, већ и са значајним објектима широм земаљског шара – од велелепног здања амбасаде Републике Анголе у Београду и модерног фудбалског стадиона у Луанди, уз још неколико резиденцијалних објеката широм те пријатељске земље, па до учешћа у изградњи монументалне фонтане на престоничком Тргу Славија...

А онда о будућим плановима. Јер, компанија „Јомил“, иако стољује у престоници, запошљава раднике из целе Србије, па им је долазак високог госта згодно легао за представљање још неких великих планова на чије остварење држава може значајно да утиче, сасвим у складу с прокламованом политиком Владе. А реч је о – изградњи привредних односа са Народном Републиком Кином. Наиме, „Јомил“ је започео сарадњу са кинеском државном компанијом „Зоомлион“, која припада клубу највећих произвођача

трактора, комбајна и грађевинских машина. Па иако је махом пољопривредна земља, Србија годинама нема фабрику трактора, а указала се прилика да се у сарадњи са кинеским партнером покрене њихова производња у сопственој фабрици у Врднику. Били би то трактори који би са квалитетом потпуно одговарали нашим потребама, а ако би држава осмислила начин да их ослободи плаћања царине, по узору на пољопривредне машине и делове који се увозе из ЕУ и Белорусије, ови „Јомилови“, врднички, с ценом би претекли увозне, и били таман по мери потреба и могућности наших вредних сељака.

Свако добро

После двочасовног дружења и обиласка готово целог комплекса еко села Коштунићи, уважени гост је испраћен следећим речима:

Као што видите ми не остајемо само на идејама, већ радимо да све наше идеје преточимо у стварност.

Наше идеје и реализоване и оне које тек треба да се реализују, апсолутно су корисне за државу Србију и њене грађане. Мислимо да све оно што смо урадили и желимо да урадимо, заслужује пажњу и сваку помоћ државе. У том смислу, пошто видите све ово и саслушате оно што планирамо и шта је у току реализације, очекујемо од Вас да пренесете своје утиске у Влади, како бисмо добили одговарајућу помоћ и подршку у сваком смислу.

Министру Расиму Љајићу је ово био први боравак у Коштунићима, али по утисцима које је одавде понео сигурно не и последњи. А, што се домаћина тиче – увек је добродошао.

Милош Лазић

Фотографије „Јомил“ доо